

Anna Maria Jopek, Zupe

Znowu jestem tu
A niepamięć już mnie zna
Ten dom
Gdzie zupełnie inna ja
Sprzed lat
Myślałam, że już wiem
Zastanawiam się
Gdybym mogła spotkać ją
To czy
Umiałabym
Przekazać jej tych kilka cennych rad
Jak ma żyć, jak oswajać świat
Czy dziś już to wiem
Ślady dawno zatarł czas
I wiatr
A ta zapomniana ja
Sprzed lat
Nie, nie posłucha mnie
Może tak już jest
Że choć człowiek żyłby lat
I sto
Będzie wiecznie pytać się
By wciąż, wciąż wiedzieć coraz mniej